

תת"ע 1713/12 - ליאור עזיז נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1713-12-18 מדינת ישראל נ' עזיז
תיק חיצוני: 14118001719

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	ליאור עזיז
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

- לפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 18.12.18 (להלן: "פסק הדין").
- במסגרת פסק הדין הorschע המבוקש בעבירה של אי צוות לאור אדם ברמזור וגזר עליו קנס בסך 1,600LN.
- ב"כ המבוקש טענה כי המבוקש הגיע בקשה להישפט במועד אך לא קיבל זימון לדין. טענה כי מאישור המסירה עולה כי דבר הדואר לא נדרש, כאשר לא סומן בו כי הودעה בדבר דואר רשום הושארה לבקשת. טענה כי מדובר בפגם אשר פוגע באミニות אישור המסירה ומשמשת את הקרקע תחת חזקת המסירה. טענה כי בנסיבות אלה, הציג המבוקש סיבה מוצדקת לאי התיציבותו לדין. טענה כי המבוקש לא ביצע העבירה המוחשית לו וכי נכנס לצומת כהרמזור היה ירוק. טענה כי השוטר לא יכול היה לראות את העבירה הנטענת מהמקום בו עמד וכי לא יכול היה להבחן הן בבקשת והן ברמזור באותו הרגע בו לטעنته בוצעה העבירה. טענה כי המבוקש לא שילם את הקנס והותרת פסק דין על כנו תגרום עיוות דין לבקשת ולכן יש להורות על ביטול פסק הדין וליתן לבקשת יומו בבית המשפט.
- המשיבה לא הגישה תגובה לבקשת.
- לאחר ששאלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשת בכפוף לתשלום הוצאות.
- על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק דין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התיציבותו לדין או גרים עיוות דין כתוצאה מהותרת

פסק דין על כנו (ראו בندון: רע"פ 01/9142 איטליה נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/2009 סאמ' נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

.7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מטעם "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלוית בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קרייב נ' מ"י, 20.1.15).

ማישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח בדואר רשום לכתובתו של המבוקש וחזר לציוון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974, מדובר בהמצאה דין גם בלי חתימה על אישור המסירה, ומכאן שકמה חזקת המסירה. אמןם באישור המסירה לא סומן כי הודעה בדבר דואר רשום הושארה למבקש, אך מהאישור עולה כי נערכו שני ביקורים במקום, ביום 2.8.18 וביום כד' באב תשע"ח (5.8.18), ובנסיבות אלה אני סבורה כי בוצעה מסירה דין וכי לא עלה בידי המבוקש להפריך חזקת המסירה.

עוד לציין כי המבוקש לא פירט כיצד נודע לו אודות גזר הדין.

.8. עם זאת, המבוקש הכחיש את ביצוע העבירה המיוחסת לו והעלת טענות בדבר כשלים ראייתיים. בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסביר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבוקש בתשלום הוצאות לטבות המדינה.

.9. סיכומו של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבוקש בתשלום הוצאות לטבות המדינה בסכום של 800 ₪, אשר ישולם על ידי המבוקש עד ליום 6.3.19 שאחרת, יוותר פסק דין על כנו.

עם ביטול פסק דין יקבע מועד להקראה.

המצוירות תודיעו לצדדים.

לעינוי בהתאם.

ניתנה היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

